

Марчук У.О.

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. В. Гетьмана», м. Київ*

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В СИСТЕМІ ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКОГО КОНТРОЛЮ

Організувати працю людей, зайнятих контролем господарської діяльності досить складно, оскільки ефективність їх роботи залежить як від правильності виконання обов'язків, так і від методологічної та організаційної узгодженості дій.

Організація контролю потребує не тільки створення раціональної системи контролю шляхом вдосконалення його методології, методики та техніки, але і ефективного функціонування в кожній організації внутрішньогосподарського контролю. Це залежить від рівня кваліфікації контролюючого апарату та кадрового потенціалу спеціалістів в системі управління сільськогосподарським підприємством [8, с.53].

Ми погоджуємось з висловлюваннями Р. Адамса, що якість управління, кваліфікація персоналу та ресурси, які є в наявності – це основні умови ефективно діючої системи внутрішнього контролю [1, с.169]. Академік М.Г. Чумаченко визначив, що «управлінське рішення» - це сукупний результат творчого процесу об'єкта і дій об'єкта управління для розв'язання конкретної ситуації, що виникає у зв'язку з функціонуванням системи управління [4].

Специфічність управління як об'єкта контролю полягає у подвійності підходу до його дослідження. По-перше, управління – це процес, що відбувається в сукупності його функцій. По-друге, управління – це сукупність самостійних, взаємопов'язаних стадій управлінського процесу, серед яких контроль виступає як відстеження процесу управлінської діяльності та її ефективності. Тобто для цілей контролю управління слід сприймати як цілісний процес чи систему та як окремі стадії процесу або функції системи [7].

Необхідність формування внутрішньогосподарського контролю, як важливої функції процесу управління, обумовлюється такими причинами, як досить часті законодавчі зміни та отримання необхідної оперативної інформації для прийняття поточних управлінських рішень [5].

За висловлюванням В.Ф. Максимової, контроль, як система, не діє на підприємствах через те, що на державному рівні до підприємств України із впровадження внутрішнього контролю конкретні вимоги не пред'являються [6, с.174]. І дійсно, система «практичного» внутрішнього контролю для відповідного суб'єкта господарювання, з урахуванням специфічних умов його діяльності, залишається досконало не відпрацьованою. Зокрема, відсутні відповідні методики в яких чітко визначалися би виконавці, потік необхідної інформації, порядок формування і представлення результатів перевірки. А також майже відсутня законодавча база, яка забезпечує організацію відповідного внутрішнього контролю [5].

Ефективність діяльності будь-якого підприємства або організації значною мірою залежить від якості управління персоналом. Чим більша кількість персоналу,

тим складніше управляти працівниками, складніше досягати координації дій співробітників різних структурних підрозділів. Тому ключовим моментом є оптимізація організаційної структури, формування штату підприємства та планування фонду оплати праці [3, с.37]. Слід зазначити, що система внутрішньогосподарського контролю підприємства не може бути абсолютно досконалою, оскільки їй властиві певні обмеження: таємна змова двох і більше працівників викликає значних труднощів з виявлення порушень; зловживання контролем з боку менеджменту, вимога надмірної інформації, концентрація влади в одних руках; тиск на працівників з метою досягнення надмірно високих показників виробництва, шантажування персоналу (як внутрішнє, так і зовнішнє); людський фактор – обмеженість у часі, поспішність або недбалість можуть привести до помилок або перешкодити їх виявленню в процесі перевірки документів [2].

З вищевикладеного слідує, що система внутрішньогосподарського контролю є сукупністю підрозділів, укомплектованих персоналом відповідної кваліфікації з певними повноваженнями, які беруть участь у постійному обміні інформацією через прямі та зворотні зв'язки. Для виконання всіх функцій та досягнення основних цілей внутрішньогосподарського контролю слід організувати його структуру, яка передбачатиме взаємозв'язок суб'єктів в єдиній системі управління.

Список використаних джерел:

1. Адамс Р. Основы аудита. – М.: Аудит, Юнити, 1995. – 398с.
2. Беляєва Л.А., Зінов'єва Л.А. Організаційні аспекти внутрішньогосподарського контролю // Вісник Харківського НАУ ім. В.В. Докучаєва, Серія "Економічні науки". – 2010, №11, — Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/portal/Chem_Biol/Vkhnu_ekon/2010_11/pdf/09.pdf.
3. Верига Ю.А. Аудит персоналу підприємства в комп'ютерному середовищі / Ю.А. Верига // Вісник ЖДТУ / Економічні науки. –2010. – № 4 (54). – С. 37- 39.
4. Економічний аналіз: Навч. посібник / М.А. Болюх, В.З. Бурчевський, М.І. Горбаток та ін.; За ред.акад. НАНУ, проф.. М.Г. Чумаченко. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2003. – 556 с.
5. Кужельний М.В. Формування внутрішнього контролю в автодорожніх організаціях [Електронний ресурс] / М.В. Кужельний, І.М. Ткачук // Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». Збірник наукових праць. Луцький державний технічний університет. — 2008. — Вип. 5 (18). — Ч.1. — Режим доступу до журн.:http://nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/En/O_FN/2008_5_1/zbirnuk_O_FN_5_C_1_331.pdf.
6. Максимова В.Ф. Загальний підхід до організації системи внутрішньогосподарського контролю/В.Ф. Максимова//Вісник ЖІТІ. – 2004. – № 21. – С. 174-179.
7. Максимова В.Ф. Теоретичні та методологічні засади формування цілісної системи внутрішнього контролю в управлінні промисловим підприємством : дис... д-ра екон. наук: 08.06.04 / Одеський держ. економічний ун-т. — О., 2006. — 581арк. : табл. — Бібліогр.: арк. 410-444.
8. Хосиев Б.Н. Организация службы внутреннего контроля в сельском хозяйстве/Б.Н. Хосиев//Экономика сельскохозяйственных и перерабатывающих предприятий. №5, 2009, с. 53- 56.